

жилъ се за селско то стопанство и за народно то просвѣ-
 щение. Той на радо сърдце приемалъ въ малко населе-
 ни ти си владѣния ония, които били гонени за вѣра въ
 други земи; така въ Прусия се прѣселили много хугеноти,
 които избѣгали отъ Франция.

XXVIII. ТРИДЕСЕТОГОДИШНА ВОЙНА.

1618—1632—1648—1683.

Въстание на Чехи ти. Фердинандъ II. Фридрихъ V. Бѣлогорекий
 бой. Тили и Валенштейнъ. Реституционний едиктъ. Густавъ Адолфъ.
 Разорение на Магдебургъ. Тили побѣденъ. Смъртъ на Густава и
 Валенштейна. Намѣсване то на Французи ти. Фердинандъ III. Вест-
 фалский миръ. Сѣтнини на война та. Леополдъ I и Маджаре. Об-
 стѣла на Вѣна и Янъ Собѣский.

Въстание на Чехи ти. Съ залѣганіе то на езуити ти,
 протестанти ти въ Германия зели да се гонеть и да се при-
 тѣсняватъ. Протестанскити князове като видѣли, какво може
 да имъ дойде до-глава, направили по-между си *уния*, (1608
 год.); за главатаръ си избрали Пфалцкый Курфирстъ Фрид-
 риха V. (Пфалць е сега Баденско херцогство.) Въ съшто
 врѣме и католически ти князове направили пожеду си *лига*.
 Пръвъ въ католическа та лига билъ Максимилианъ, Бавар-
 ский херцогъ. Така Германия се раздѣлила на два враж-
 дебни стана, кога седналъ на прѣстолъ тѣ *Фердинандъ II*,
 распаленъ ученикъ на езуити ти и гонителъ на протестан-
 ти ти. Най-напрѣдъ се повдигнали чешки ти или бохѣмски
 ти протестанти и тѣхно то въстание било начало на Три-
 десетогодишна та война (1618—1648).

Отъ пръвень Чехи ти били честити. Тии дошли до
 самъ Вѣна, дѣто тогава нѣмало войска. Протестанти ти се
 вмѣкнули въ кралска та крѣпость и на-съ малко штѣли да
 хванатъ Фердинанда; нѣ той пакъ си останалъ твърдъ и